

Kommune maatte være Forsørgelseskommune. Dette vil nemlig i administrativ Henseende medføre et saadant Bryderi, at Bestemmelsen derved vil blive ganske upraktisk. Og dog vilde formentlig de fleste Kommuner — dersom det var tilladt at knytte Tilskuddets Ydelse til Forsørgelsesberettigelsen — af Hensyn til deres Skatteydere ikke turde undlade at benytte sig af Lovens Tilladelse i saa Henseende.

Bestemmelsen om, at en Kommunes Tilskud ikke for nogen Kasses Vedkommende for et enkelt Regnskabsaar maa overstige en Sjettedel af Præmierne for de af Kassens Medlemmer, for hvilke Kommunen var Opholdskommune den nærmest forudgaaende 31te Marts, tilsigter saa vidt muligt — jfr. dog Bestemmelsen i 2det Stykke, 1ste Punktum — at udelukke, at det Offentliges Tilskud til en Arbejdsløshedskasse skal kunne fritage dennes Medlemmer for selv at udrede Halvdelen af den beregnede Præmie. Naar man med Hensyn til Bestemmelsen af, hvorvidt en Kasses Medlemmer kunne anses for at have Ophold i en Kommune, har ment at burde lægge Vægten paa deres Opholdssted den 31te Marts, er dette begrundet i, at Kassernes Regnskabsaar i Henhold til Bestemmelsen i § 10; 1ste Stykke, regnes fra 1ste April til 31te Marts, og at de i samme Paragraf foreskrevne Oplysninger til Sygekasseinspektøren have Hensyn til denne Dag.

ad §§ 11 og 12.

Det er Hensigten med Bestemmelserne i disse Paragrafer at stille Ydelsen af Rejsel hjælp friere end Ydelsen af anden Understøttelse. Saavel for Kassernes som for disses Medlemmers Vedkommende vil det være af den største Betydning at kunne sætte arbejdsløse i Stand til at begive sig til Pladser, hvor Arbejde — efter forhaandenværende Erfaringer — forventelig vil kunne opnaas. Dette vil ikke alene være i de paagældende arbejdsløses, men ogsaa i de i Arbejde værende Medlemmers Interesse.

Spørgsmaalet angaaende Stillingen til Sæsonarbejdere har til alle Tider og i alle Lande givet Anledning til særlige Bryderier. Kommissionen har ment, at Forholdet ikke bør ordnes paa samme Maade overfor samtlige Sæsonarbejdere. Her maa de ad praktisk Vej indhøstede Erfaringer være afgørende, saaledes at en Ordning vil være at træffe paa forskellig Vis under Hensyn til de enkelte Erhvervsgræne og den Maade, paa hvilke disse udøves.

ad § 13.

Bestemmelsen i Nr. 8 vil formentlig ikke kunne volde synderlig Betænkkelighed, eftersom der ved Paragrafens sidste Stykke er aabnet vedkommende Arbejder Adgang til at indanke den af Kassens Bestyrelse trufne Afgørelse for det i § 18 ommeldte Nævn, der træffer sin Afgørelse under Hensyn til de i det enkelte Tilfælde særlig foreliggende Forhold. Af Hensyn til Kassernes Levedygtighed maa der gives Kassebestyrelserne Ret til at forlange, at de arbejdsløse skulle antage Arbejde, der svarer til deres Evne. Det Offentliges Tilskud bør ikke anvendes til at forsørge Personer, der ikke ville arbejde o: til arbejdssky Personer. I mange Tilfælde ville Arbejdsløshedskasserne selvfølgelig træde i Forbindelse med de kommunale Arbejdsanvisningskontorer, der — i Tilslutning til det af Kjøbenhavns Kommune allerede oprettede Kontor — forventelig i en ikke alt for fjern Fremtid ville blive oprettede i de større Byer. Ogsaa de faglige Organisationer ville imidlertid kunne yde en særlig paa-trængt Haandsrækning til at forskaffe Arbejde til Personer, der uden egen Skyld ere blevne arbejdsløse. Ad Erfaringens Vej har det vist sig, at Arbejdsgiverne som Regel ikke ere uvillige til at træde i Forbindelse med de af de faglige Organisationer oprettede Arbejdsanvisningskontorer, der nu findes i mange Byer.